

WYROK

Warszawa, dnia 13 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Odrzywolska

Protokolant: Krzysztof Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie z udziałem stron i uczestników postępowania w dniu

8 lipca 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 12 czerwca 2026 r. przez wykonawcę ZABERD Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego, którym jest: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu

przy udziale uczestnika wykonawcy Orfix Sp. z o.o. z siedzibą w Kobierzycach zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego wykonawcę ZABERD Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania;

2.2. zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga

za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie

- Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 2833/26

Uzasadnienie

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu (dalej: „zamawiający”) prowadzi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 roku

- Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2026 r., poz. 793) - dalej: „ustawa Pzp” postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Całoroczne utrzymanie dróg krajowych autostrada A4 od km 112+512 do km 193+965 zarządzanych przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu Rejon we Wrocławiu w latach 2026-2029”; znak sprawy: OWR.D-3.2421.32.2025 (dalej „postępowanie” lub „zamówienie”).

Wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty progów unijnych, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 9 grudnia 2025 r.; numer publikacji ogłoszenia: 815072-2025, numer wydania Dz.U. S: 237/2025.

W dniu 2 czerwca 2026 r. zamawiający poinformował wykonawców o wyborze oferty wykonawcy Orfix Sp. z o.o. z siedzibą w Kobierzycach (dalej „ORFIX” lub „przystępujący”) jako najkorzystniejszej w postępowaniu.

W dniu 12 czerwca 2026 r. przez wykonawcę ZABERD Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (dalej „odwołujący”) do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zostało wniesione odwołanie naczynność zamawiającego polegającą na wyborze oferty najkorzystniejszej, czym zamawiający naruszył:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ORFIX jako niezgodnej z warunkami zamówienia w postępowaniu pomimo, że zaoferowana przez ORFIX cena za wykonanie prac z Grupy Prac nr 9 nie mieści się w dopuszczalnym przedziale określonym przez zamawiającego w kolumnach „e” i „f” ZZK, wobec czego ORFIX nie uwzględnił wymagań zamawiającego wynikających z pkt 17.3 Instrukcji dla Wykonawców (dalej „IDW”) oraz ze Zbiorczego Zestawienia Kosztów (dalej „ZZK”);
- 2) art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ORFIX pomimo, iż oferta tego wykonawcy zawiera błąd w obliczeniu ceny, bowiem ORFIX nie dostosował się do wymagań zamawiającego, jeśli chodzi o wymagany podział kosztów w ofercie, określonych w pkt 17.3 IDW oraz zasadami zamieszczonymi w TER ZZK;
- 3) art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ORFIX, pomimo że ORFIX, wezwany do złożenia wyjaśnień rażąco niskiej ceny, nie udzielił wyjaśnień w

zakresie wymaganym przez zamawiającego, w szczególności nie wyjaśnił sposobu kalkulacji pozycji wskazanych przez zamawiającego w Grupie Prac Nr 1 poz. 1.1, 1.2, 9.1, 10.1, 11.1, 12.1 oraz w Grupie Prac Nr 4 poz. 7.1, ograniczając się jedynie do przedłożenia oferty podwykonawcy, a tym samym nie obalił domniemania rażąco niskiej ceny, co obligowało zamawiającego do odrzucenia oferty ORFIX;

w konsekwencji zarzutów z pkt 1-2 naruszenie:

- 4)art. 239 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, poprzez wybór jako najkorzystniejszej w postępowaniu oferty ORFIX pomimo, że oferta tego wykonawcy jest niezgodna z warunkami zamówienia, cena ofertowa tego wykonawcy zawiera błąd w obliczeniu ceny, a ponadto ORFIX nie udzielił odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnienia rażąco niskiej ceny.

Odwołujący, w oparciu o przedstawione wyżej zarzuty, wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu dokonania następujących czynności w ramach postępowania:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty złożonej przez ORFIX jako oferty najkorzystniejszej w postępowaniu;
- 2)odrzucenia oferty ORFIX;
- 3)powtórzenia czynności badania i oceny ofert wykonawców biorących udział w postępowaniu z wyłączeniem oferty wykonawcy ORFIX;
- 4)dokonania wyboru oferty ZABERD jako najkorzystniejszej w postępowaniu.

Zamawiający poinformował wykonawców, zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy Pzp, o wniesieniu odwołania, wzywając uczestników postępowania do złożenia przystąpienia.

W terminie określonym w art. 525 ust. 1 ustawy Pzp, do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego przystąpił wykonawca Orfix Sp. z o.o. z siedzibą w Kobierzycach.

Zamawiający złożył do akt sprawy pismo procesowe z 26 czerwca 2026 r. - Odpowiedź na odwołanie, w którym odniósł się do zarzutów odwołania, wnosząc o jego oddalenie w całości jako niezasadnego.

Swoje stanowisko w sprawie zaprezentował wykonawca ORFIX w piśmie procesowym z 8 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przesłaną przez zamawiającego w formie elektronicznej, po zapoznaniu się z treścią odwołania, odpowiedzią na nie, stanowiskiem procesowym przystępującego, a także po wysłuchaniu stanowisk stron i uczestnika postępowania, złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba dokonała również badania spełnienia przez odwołującego przesłanek określonych w art. 505 ustawy Pzp, to jest kwestii posiadania przez niego legitymacji do wniesienia odwołania.

Odwołujący uzasadniał swój interes we wniesieniu odwołania wskazując, że jest podmiotem świadczącym usługi w zakresie objętym przedmiotem zamówienia i złożył ofertę w postępowaniu. Jego oferta została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu złożonych ofert, podczas gdy prawidłowa ocena ofert powinna prowadzić do odrzucenia oferty złożonej przez ORFIX, w konsekwencji czego to oferta odwołującego powinna zostać wybrana jako najkorzystniejsza. Tym samym odwołujący może ponieść szkodę polegającą na braku uzyskania zamówienia, zrealizowania go i osiągnięcia zysku z tego tytułu.

Izba stwierdziła, że odwołujący posiada interes we wniesieniu odwołania, o którym mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba dopuściła dowód z dokumentacji postępowania, przesłanej przez zamawiającego do akt sprawy, jak też akta sprawy odwoławczej o sygnaturze akt KIO 1491/25, o co odwołujący wnioskował na rozprawie.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje

Izba ustaliła, że przedmiotem zamówienia, zgodnie z opisem zamieszczonym w Rozdziale 6 specyfikacji warunków zamówienia (dalej „SWZ”) Instrukcja dla wykonawców (dalej „IDW”) jest „Całoroczne utrzymanie dróg krajowych autostrada A4 od km 112+512 do km 193+965 zarządzanych przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu Rejon we Wrocławiu w latach 2026-2029”.

Zamówienie obejmuje wykonywanie usług i robót budowlanych z zakresu:

- bieżącego utrzymania autostrad i dróg ekspresowych (BUA),
- zimowego utrzymania dróg (ZUD),

- bieżącego utrzymanie czystości na obiektach inżynierskich (BUM),

Przedmiot zamówienia dotyczy wykonywania usług i robót budowlanych z zakresu bieżącego i zimowego utrzymania dróg, w tym między innymi:

- utrzymania nawierzchni dróg,
- utrzymania poboczy i pasów rozdziału,
- utrzymania korpusu drogi,
- utrzymania odwodnienia,
- utrzymania chodników i ścieżek rowerowych,
- utrzymania oznakowania,
- utrzymania urządzeń bezpieczeństwa ruchu,
- utrzymania estetyki znaków, elementów bezpieczeństwa ruchu oraz pasa drogowego,
- utrzymania urządzeń wspomagających,
- zimowego utrzymania dróg,
- pełnienie funkcji Operatora Kontraktu,
- utrzymania czystości na obiektach inżynierskich,
- usługi pomocnicze,

Szczegółowy wykaz dróg (wraz z obiektami) objętych zamówieniem stanowi Załącznik nr 1 do OPZ. Wykaz dróg i podział odcinków do Zimowego Utrzymania dróg stanowi Załącznik nr 2 do OPZ.

Ponadto, w zakresie zarzutów objętych odwołaniem, ustalono następujący stan faktyczny.

W Rozdziale 16 SWZ (IDW) - Opis sposobu przygotowania oferty, pkt 16.5. przewidziano, że:

„Ofertę stanowi wypełniony Formularz „Oferta” oraz niżej wymienione wypełnione dokumenty:

1) Tabele Elementów Rozliczeniowych (Tom IV SWZ);

W dokumentach zamówienia zamawiający w sposób szczegółowy określił wymagania co do sposobu obliczenia ceny oferty przez wykonawców (Rozdział 17 SWZ IDW).

Zgodnie z nim:

17.1. Cena oferty zostanie wyliczona przez Wykonawcę w oparciu o Tabele Elementów Rozliczeniowych (TER) sporządzone na formularzach stanowiących integralną część SWZ

- Tom IV.

17.2. Tabele Elementów Rozliczeniowych, o których mowa w pkt 17.1., należy wypełnić ściśle według kolejności pozycji wyszczególnionych w tych formularzach, wyliczając poszczególne ceny jednostkowe netto. Wykonawca powinien określić ceny jednostkowe netto oraz wartości netto dla wszystkich pozycji wymienionych w danym formularzu, a następnie wyliczyć Wartość netto łącznie dla poszczególnych grup. Tak wyliczoną Wartość netto należy przenieść do Zbiorczego Zestawienia Kosztów (ZZK) i obliczyć WARTOŚĆ CAŁKOWITĄ. Na podstawie wyliczonej WARTOŚCI CAŁKOWITEJ Wykonawca wyceni koszt prawa opcji, o którym mowa w § 4 ust. 1 a pkt 1 i pkt 2 PPU oraz łączną wartość zamówienia wraz z prawem Opcji brutto, którą przeniesie do pkt 3 Formularza „Oferta” jako cenę ofertową. Wykonawca obliczając cenę oferty musi uwzględniać wszystkie pozycje opisane w danej Tabeli Elementów Rozliczeniowych (TER). Wykonawca nie może samodzielnie wprowadzić żadnych zmian do Tabel Elementów Rozliczeniowych (TER).

17.3. Przy wycenie Wykonawca winien przestrzegać zasad określonych w uwagach zamieszczonych w Tabelach Elementów Rozliczeniowych (TER).

W TER: GRUPA PRAC NR 10 - poz. 2.1 i GRUPA PRAC NR 11 - Zarządzanie kontraktem, Zamawiający przewiduje lin procentowy udział poszczególnych kosztów.

Przekroczenie któregośkolwiek z ustanowionych limitów w TER dla:

- GRUPA PRAC NR 10 - poz. 2.1: Całodobowa gotowość pługosolarki liczona za dobę

w której brak było pracy lub dyżuru pługosolarki

- GRUPA PRAC NR 11 i Zbiorcze Zestawienie Kosztów - poz. nr 11: Zarządzanie Kontraktem spowoduje odrzucenie oferty Wykonawcy

17.4. Każda cena jednostkowa zawarta w Ofercie powinna obejmować całkowity koszt wykonania danej pozycji, zgodnie z zapisami SST.

17.5. Wartości w poszczególnych pozycjach Tabel Elementów Rozliczeniowych oraz cena Oferty powinna być wyrażona w złotych polskich (PLN) z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

17.6. Ceny określone przez Wykonawcę w Tabelach Elementów Rozliczeniowych nie będą zmieniane w toku realizacji przedmiotu zamówienia, z wyjątkiem sytuacji określonych w projektowanych postanowieniach umowy, stanowiących Tom II SWZ.

17.7. Jeżeli złożona zostanie oferta, której wybór będzie prowadzić do powstania u Zamawiającego obowiązku podatkowego zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, dla celów zastosowania kryterium ceny Zamawiający doliczy do przedstawionej w Ofercie ceny kwotę podatku od towarów i usług, którą miałby obowiązek rozliczyć zgodnie z tymi przepisami. W Ofercie Wykonawca ma obowiązek:

- poinformowania Zamawiającego, że wybór jego oferty będzie prowadzić do powstania u Zamawiającego obowiązku podatkowego,
- wskazania nazwy (rodzaju) towaru lub usługi, których dostawa lub świadczenie będą prowadziły do powstania obowiązku podatkowego,
- wskazania wartości towaru lub usługi objętych obowiązkiem podatkowym Zamawiającego, bez kwoty podatku,
- wskazania stawki podatku od towarów i usług, która zgodnie z wiedzą Wykonawcy będzie miała zastosowanie.

Z kolei w tabeli Zbiorczego Zestawienia Kosztów (ZZK) zamawiający przewidział:

Grupa robót	Nazwa grupy	Rekomendowana przez Zamawiającego relacja procentowa ceny brutto danej grupy robót w stosunku do wartości całkowitej ceny oferty brutto - nie więcej niż % z zastrzeżeniem kolumny f	*Dopuszczalna zmiana wymaganej relacji o której mowa w kolumnie e [+/- %*]
a	b	E	f
1	Nawierzchnia	11,48%	2,30%
2	Pobocza i pasy rozdziału	3,25%	0,65%
3	Korpus drogi	0,23%	0,05%
4	Odwodnienie	19,12%	3,82%
5	Chodniki, ścieżki rowerowe	0,66%	0,13%
6	Oznakowanie	4,68%	0,94%
7	Urządzenia BRD	8,32%	1,66%
8	Estetyka	16,02%	3,21%
9	Urządzenia wspomagające	5,15%	1,03%
10	Zimowe utrzymanie dróg	14,09%	2,82%
11	Zarządzanie kontraktem *	14,52%	2,90%
12	Czystość na obiektach inżynierskich	2,32%	0,46%
13	Prace pomocnicze	0,16%	0,03%
PODSUMOWANIE GRUP 1 - 13		100,00%	20%
WARTOŚĆ CAŁKOWITA:			

Izba ustaliła ponadto, że zapisy SWZ (IDW) były przedmiotem wyjaśnień, w tym zamawiający odpowiadając na pytania w piśmie z 16 stycznia 2026 r. (pytania wraz

z wyjaśnieniami - Zestaw nr 3) udzielił w szczególności odpowiedzi na pytanie nr 53 o treści:

„Zgodnie z uwagą zawartą pod tabelą TER 11 „Wartość "Razem netto" ≤ 17% (procentowy udział kosztów Zarządzania Kontraktem w kosztach netto wszystkich Grup 1 ÷ 13 w trakcie trwania umowy), z zastrzeżeniem dopuszczalnej zmiany relacji, o której mowa w ZZK, kolumna F poz. 11”, natomiast w ZZK limit procentowy dla TER11 określono jako 14,52% +/- 2,90%. Prosimy o wyjaśnienie tej rozbieżności i jednoznaczne określenie limitu procentowego dla TER 11”.

Zamawiający wyjaśnił:

„Zamawiający określa dla TER11 limit procentowy wynoszący 14,52% +/- 2,90%”.

Z kolei na pytanie nr 56 o treści:

„Zgodnie z TER10 cena jednostkowa poz.2.1 podana w kolumnie f nie może przekraczać ceny jednostkowej dla poz.1 w kolumnie f niniejszego kosztorysu. Prosimy o zrezygnowanie z tego ograniczenia, ponieważ realnie cena za dobę gotowości (czyli 24 godziny) nie może być niższa niż cena za 1 godzinę pracy pługosolarki”.

odpowiedział:

„Zamawiający, podtrzymuje zapisy TER10”.

Izba ustaliła, że swoją ofertę w postępowaniu złożył wykonawca ORFIX. Zgodnie

ze złożoną przez tego wykonawcę wraz z ofertą tabelą ZZK, wartość Grupy Prac nr 9

- Urządzenia wspomagające, wyniosła 980 000,00 zł netto (1 205 400,00 zł brutto). Z kolei relacja procentowa ceny brutto tej grupy robót, w stosunku do wartości całkowitej ceny oferty brutto, wyniosła 3,10 %.

Zamawiający w piśmie z 10 lutego 2026 r. wezwał ORFIX do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny, celem ustalenia, czy oferta ORFIX zawiera rażąco niską cenę w stosunku do

przedmiotu zamówienia oraz czy uwzględnia wszystkie wymagania zawarte w SWZ. Zamawiający wskazał, że cena oferty ORFIX wynosząca 54 434 303,70 zł. brutto jest niższa o 39,59% od wartości szacunkowej zamówienia powiększonej o podatek od towarów i usług, wynoszącej 90 107 096,10 zł. brutto, co stanowiło podstawę domniemania rażąco niskiej ceny w rozumieniu art. 224 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp.

W treści wezwania zamawiający sprecyzował, że wymaga przedstawienia informacji o przyjętych w kalkulacji ORFIX:

- 1) kosztach wykonania usług z uwzględnieniem cen materiałów, transportu, sprzętu i robocizny,
- 2) kosztach dotyczących wprowadzania, utrzymania i usunięcia zabezpieczenia/oznakowania robót/usług,
- 3) zysku oraz
- 4) innych częściach składowych ceny jednostkowej.

Wezwanie obejmowało także tabelaryczne wskazanie konkretnych pozycji kosztorysu ofertowego ORFIX, dla których zamawiający oczekiwał przedstawienia danych, o których mowa wyżej, w tym wymagał złożenia przez ORFIX wyjaśnień co do cen jednostkowych:

- prac z Grupy Prac Nr 1 - Nawierzchnia, poz. 1.1, 1.2, 9.1, 10.1, 11.1, 12.1,
- prac z Grupy Prac Nr 4 - Odwodnienie, poz. 7.1.

ORFIX złożył następujące wyjaśnienia w piśmie z 26 lutego 2026 r.: „Wykonawca w odniesieniu do wskazanych w wezwaniu pozycji TER wskazuje, że dla większości pozycji dokonał własnej szczegółowej kalkulacji ceny poszczególnych pozycji w oparciu o:

- Niezbędne składniki kosztowe według informacji cenowych: własne doświadczenie; ofert dostawców; ofert podwykonawców;
- Koszty towarzyszące *Kt+ wykonania danej pozycji, tj. zawierające bezpośrednie koszty robocizny (R), materiałów budowlanych (M), pracy sprzętu (S) - *Kt+ R+M+S, w tym również koszty utylizacji, transportu itp.;
- Koszty pośrednie *Kp+ R+S +TOR;
- Narzut (wraz z zyskiem) dla danej pozycji.

W odniesieniu do pozycji obejmujących specjalistyczne prace, Wykonawca bazuje na aktualnych ofertach zaufanych Podwykonawców, dodatkowo przyjmując narzut (wraz z zyskiem)”.

Izba ustaliła, że dla pozycji prac z Grupy nr 1 oraz z Grupy nr 4 ORFIX przedłożył oferty podwykonawców: firmy RADPOL (dla Grupy Prac Nr 1) oraz firmy MARGO (dla Grupy Prac Nr 4). Oferta podwykonawcy RADPOL zawiera wypełnioną przez podwykonawcę tabelę TER dla Grupy Prac nr 1, tj. ceny jednostkowe za wykonanie prac z poz. 1.1, 1.2, 9.1, 10.1, 11.1, 12.1. W ofercie firmy MARGO przedstawiono cenę jednostkową za wykonanie prac z grupy 4 poz. 7.1.

W dniu 2 czerwca 2026 r. zamawiający poinformował wykonawców o wyborze oferty wykonawcy ORFIX jako najkorzystniejszej w postępowaniu.

Z powyższą decyzją nie zgodził się odwołujący, składając odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 12 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Izba, biorąc pod uwagę zgromadzone w sprawie materiały dowodowe, stanowiska stron i uczestnika postępowania, a także zakres zarzutów podnoszonych w odwołaniu uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Izba odnieść się do zarzutów naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ORFIX jako niezgodnej z warunkami zamówienia w postępowaniu pomimo, że zaoferowana przez ORFIX cena za wykonanie prac z Grupy Prac nr 9 nie mieści się w dopuszczalnym przedziale określonym przez zamawiającego w kolumnach „e” i „f” ZZK, wobec czego ORFIX nie uwzględnił wymagań zamawiającego wynikających z pkt 17.3 SWZ (IDW) oraz ZZK, jak też naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ORFIX pomimo, iż oferta tego wykonawcy zawiera błąd

w obliczeniu ceny, bowiem ORFIX nie dostosował się do wymagań zamawiającego, jeśli chodzi o wymagany podział kosztów w ofercie, określonych w pkt 17.3 IDW oraz zasad zamieszczonych w TER ZZK.

Nie było w niniejszej sprawie sporne, że zgodnie ze złożoną przez wykonawcę ORFIX wraz z ofertą tabelą ZZK, wartość Grupy Prac nr 9 - Urządzenia wspomagające, wyniosła 980 000,00 zł netto (1 205 400,00 zł brutto). Z kolei relacja procentowa ceny brutto tej grupy robót, w stosunku do wartości całkowitej ceny oferty brutto, wyniosła 3,10 %.

Odwołujący zarzucał przy tym, że cena ofertowa ORFIX za wykonanie prac z Grupy Prac nr 9 - Urządzenia

wspomagające nie mieści się w określonej w kolumnie „f” ZZK relacji procentowej prac z Grupy prac 9 do ceny oferty tego wykonawcy. Z kolei zamawiający określił w kolumnie „f” tabeli ZZK rekomendowaną relację wartości Grupy Prac nr 9 na 5,15% ceny oferty, dopuszczalną zmianę tej relacji procentowej na 1,03% (+/-), co zdaniem odwołującego oznacza, że dopuszczalny przedział relacji wartości Grupy Prac nr 9 do ceny oferty wynosił od 4,12% do 6,18%.

Jako, że w ofercie ORFIX relacja wartości Grupy Prac nr 9 do ceny oferty tego wykonawcy wynosi 3,10 %, a dopuszczalny przedział tej relacji wynosił od 4,12 % do 6,18 %, oferta ORFIX jest niezgodna z wymaganiami zamawiającego, określonymi w SWZ. Relacja procentowa wartości Grupy Prac nr 9 do ceny oferty w ofercie ORFIX jest niższa o 1,02 % od dolnej granicy dopuszczalnej relacji, wynoszącej 4,12%, co stanowi niedopuszczalną zmianę wymaganej relacji i jest niezgodne z pkt 17.3 IDW.

Jednocześnie, naruszenie przez ORFIX wiążących relacji procentowych ceny prac z Grupy Prac nr 9 do ceny stanowi błąd w obliczeniu ceny w rozumieniu art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, gdyż ORFIX nie dostosował się do wymagań zamawiającego, jeśli chodzi o wymagany podział kosztów w ofercie. Kolumny „e” i „f” ZZK stanowią obowiązkowy parametr obliczenia ceny. Relacja procentowa ORFIX dla Grupy Prac nr 9 wynosi 3,10 % wobec wymaganego minimum 4,12 %, co oznacza naruszenie dolnego limitu o 1,02 punktu procentowego, tj. o 100% wartości dopuszczonej tolerancji. Tak istotne zaniżenie wartości konkretnej grupy prac wskazuje na niezgodne z wymaganiami zamawiającego rozlokowanie kosztów w strukturze oferty.

Izba wskazuje na wstępie, że zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp zamawiający odrzuca taką ofertę, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, przez które - według definicji zawartej w art. 7 pkt 29 ustawy Pzp - należy rozumieć warunki dotyczące zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Odrzuceniu podlega zatem oferta, której treść, rozumiana jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty) nie odpowiada warunkom zamówienia w odniesieniu

do zakresu, rodzaju lub sposobu realizacji przedmiotu zamówienia. Innymi słowy zachodzi niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia, polegająca na niezgodności zobowiązania wykonawcy wyrażonego w jego ofercie ze świadczeniem, którego zaoferowania wymagał zamawiający w dokumentach zamówienia. Stąd zamawiający powinien zweryfikować,

czy oferowane mu roboty budowlane, dostawy lub usługi odpowiadają tym wymaganiom

co do rodzaju, zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów, jakie uznał

za istotne dla zaspokojenia jego potrzeb, jeżeli znalazło to odzwierciedlenie w ramach opisu przedmiotu zamówienia (z uwzględnieniem proponowanych warunków umowy).

Przy tym, niezależnie od charakteru niezgodności, aby zastosować podstawę odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp musi być możliwe uchwycenie na czym konkretnie taka niezgodność polega, czyli co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne

z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi jednoznacznie warunkami zamówienia. Odrzuceniu podlega wyłącznie oferta, której treść jest niezgodna z treścią specyfikacji w sposób zasadniczy i nieusuwalny. Przy czym, jeśli na tym tle powstaną jakiegokolwiek niejasności, nieścisłości czy też możliwe jest dokonanie różnej interpretacji dokumentów zamówienia - zamawiający nie może oferty odrzucić, gdyż tylko w sytuacji, jeżeli nie budzą wątpliwości zapisy SWZ - może zastosować wobec wykonawcy najdalej idącą sankcję w postaci odrzucenia oferty.

Izba, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy uznała, że mamy co najmniej

do czynienia z takimi wątpliwościami co do treści dokumentów zamówienia, które powodują, że nie można wobec wykonawcy ORFIX zastosować sankcji z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp i odrzucić jego oferty, jako niezgodnej z SWZ.

Zgodnie z przywoływanym przez odwołującego zapisem pkt 17.3 SWZ (IDW): „Przy wycenie Wykonawca winien przestrzegać zasad określonych w uwagach zamieszczonych

w Tabelach Elementów Rozliczeniowych (TER). W TER: GRUPA PRAC NR 10 - poz. 2.1

i GRUPA PRAC NR 11 - Zarządzanie kontraktem, Zamawiający przewiduje limit procentowy udział poszczególnych kosztów. Przekroczenie któregośkolwiek z ustanowionych limitów w TER dla: - GRUPA PRAC NR 10 – poz. 2.1. Całodobowa gotowość pługosolarki liczona za dobę, w której brak było pracy lub dyżuru pługosolarki; - GRUPA PRAC NR 11 i Zbiorcze Zestawienie Kosztów poz. nr 11: Zarządzanie Kontraktem spowoduje odrzucenie oferty Wykonawcy” - zamawiający przewidywał sankcję odrzucenia oferty wyłącznie w przypadku, gdy oferent nie zastosuje się do ustanowionych w TER limitów dla grup prac nr 10

i 11. Zamawiający w cytowanym zapisie SWZ nie wymienił innych grup, nie przewidział też,

że sankcja odrzucenia dotyczy przekroczenia limitów w odniesieniu do wszystkich grup prac. Stąd też wywodzenie przez odwołującego z tego zapisu tak daleko idących konsekwencji, w przypadku gdy jak to ma miejsce w tym przypadku, przekroczenie relacji procentowych przez ORFIX dotyczy grupy prac nr 9, a zatem nie wymienionej wprost w zapisach pkt 17.3 SWZ - byłoby działaniem nadmiernym, nieopartym na literalnym brzmieniu dokumentów zamówienia.

Nie sposób jest także wywodzić takiej niezgodności z zapisów zawartych w Tabeli Elementów Rozliczeniowych - Zbiorcze Zestawienie Kosztów. Odwołujący bowiem zdaje się nie dostrzegać, że opis zawarty w kolumnie e dotyczy „rekomendowanej” przez zamawiającego relacji procentowej, stąd nie można nadawać takiemu określeniu znaczenia, które nie wynika z opisu zamieszczonego w tabeli. Sformułowanie „rekomendowana” może zostać odczytane w tym przypadku wyłącznie jako zalecenie, nie zaś polecenie, jako że zapis ten należy odczytywać z precyzyjnym w swej treści pkt 17.3., który przewiduje sankcję odrzucenia oferty tylko dla wybranych, wskazanych pozycji. Stąd też nie można interpretować użytego w tabeli określenia w sposób tak kategoriyczny.

Izba zwróciła także uwagę na użyte przez zamawiającego w kol. „f” sformułowanie o treści: „Dopuszczalna zmiana wymaganej relacji, o której mowa w kolumnie e [+/- %]”, co istotnie mogłoby sugerować pewien ustalony, wiążący charakter relacji procentowej w kol. „e” w odniesieniu do wszystkich grup prac. Tym niemniej, jak już wcześniej skład orzekający zauważył, odrzucenie oferty na podstawie przywołanego przez odwołującego przepisu art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, może mieć miejsce wyłącznie w przypadkach, gdy zapisy zamieszczone w dokumentacji zamówienia, w zestawieniu z proponowanymi przez danego wykonawcę warunkami realizacji zamówienia, nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do tego, że mamy do czynienia z taką sprzecznością, która prowadzi do niezgodności treści oferty z SWZ. W przypadku, jak to ma miejsce w tej sprawie, gdy zamawiający z jednej strony wskazuje jednoznacznie na sankcję odrzucenia oferty w przypadku przekroczenia relacji procentowej wyłącznie dla dwóch grup, nawet jeśli kształt i zapisy załączonej tabeli (ZZK) mogą budzić wątpliwości - należy powyższe interpretować na korzyść wykonawcy, który złożył ofertę w postępowaniu, tj. w tym przypadku na korzyść wykonawcy ORFIX.

Odnosząc się z kolei do argumentacji odwołującego, który uzasadnia swoją wykładnię dokumentacji postępowania, powołując się na odpowiedzi zamawiającego, których ten udzielił w piśmie z 16 stycznia 2026 r. (pytania wraz z wyjaśnieniami Zestaw nr 3) na pytania nr 53 i 56 - trafnie w tym zakresie argumentował przystępujący, że oba odnosiły się do grup, które zostały wprost wskazane w pkt 17.3 SWZ (IDW), jako objęte szczególną sankcją odrzucenia oferty (pierwsze dotyczyło Grupy 11, drugie Grupy 10). Nie są to zatem odpowiedzi dotyczące Grupy 9, czy którejkolwiek innej grupy prac, co do której sankcja odrzucenia nie została zastrzeżona.

Nie sposób też uznać za trafną argumentacji odwołującego który wskazywał, że w innym postępowaniu prowadzonym przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu, przy tożsamych zapisach pkt 17.3 SWZ (IDW), zamawiający w sposób odmienny interpretował przedmiotowe zapisy, tj. uznawał, że relacje procentowe określone w ZZK mają charakter wiążący w odniesieniu do wszystkich grup prac. Stanowisko to potwierdziła Krajowa Izba Odwoławcza, która w wyroku z dnia 21 maja 2025 r., sygn. akt KIO 1491/25 i KIO 1511/25 uznała zasadność odrzucenia ofert wykonawców, którzy przekroczyli limity procentowe udziału kosztów dla innych grup opisanych w TER.

Odnosząc się do powyższego Izba pragnie podkreślić, że w rozpoznawanej przez Izbę sprawie o sygn. akt KIO 1491/25 istotne znaczenie, obok zapisów zawartych w pkt 17.3 SWZ (IDW) miała treść wyjaśnień SWZ, udzielonych wykonawcom w odpowiedzi na pytania nr 60

i 136. Jak wynika ze zgromadzonej w tej sprawie dokumentacji postępowania, w szczególności z ustalonego przez Izbę w wyroku stanu faktycznego, pytania te dotyczyły generalnie relacji procentowych w ZZK i z tych też powodów zostały przez skład orzekający w tej sprawie potraktowane jako wiążące doprecyzowanie pierwotnie rekomendowanego charakteru tych relacji. Stąd nie sposób jest stwierdzić, że podjęta w tamtym postępowaniu decyzja, jako że dotyczyła odmiennego stanu faktycznego - winna mieć zastosowanie przy rozpoznaniu tej sprawy.

Izba pragnie podkreślić, że niejednokrotnie przy rozstrzygnięciu danej sprawy, znaczenie mają określone elementy stanu faktycznego, które zasadniczo zmieniają kierunek rozstrzygnięcia. Tak też w rozpoznawanym przez Izbę postępowaniu odwoławczym w sprawie sygn. akt KIO 1491/25 Izba zobowiązana była wziąć pod uwagę wyjaśnienia treści SWZ, które stanowiły doprecyzowanie pierwotnych zapisów dokumentów zamówienia, i z tych powodów uznała, że sankcja odrzucenia odnosi się do sytuacji przekroczenia relacji procentowych w ZZK dla wszystkich grup prac. Odwołujący w niniejszej sprawie powołuje wyłącznie odpowiedzi na pytania nr 53 i 56, które dotyczą odpowiednio Grupy 11 oraz poz. 2.1 w Grupie 10. Nie są to odpowiedzi dotyczące Grupy 9, ani też nie odnoszą się one ogólnie do skutku niedostosowania się do relacji procentowych w ZZK. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia,

że w niniejszym postępowaniu relacja procentowa dla Grupy 9 została - tak jak w postępowaniu objętym wyrokiem o sygn. akt KIO 1491/25 i KIO 1511/25 - przekształcona z relacji rekomendowanej w relację obowiązkową.

Tym samym, wobec niejednoznacznych zapisów SWZ, biorąc pod uwagę, że w toku udzielanych odpowiedzi powyższa kwestia nie została przez zamawiającego w żaden sposób doprecyzowana czy wyjaśniona - należało się kierować zasadą, że na tle mogących się pojawiać wątpliwości w zakresie zapisów SWZ, takie należy rozstrzygać każdorazowo na korzyść wykonawcy, w tym przypadku ORFIX.

W konsekwencji nie sposób też zarzucić zamawiającemu, że dokonując wyboru oferty ORFIX naruszył przepis art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty pomimo, iż oferta tego wykonawcy zawiera błąd w obliczeniu ceny, bowiem ORFIX nie dostosował się do wymagań zamawiającego, jeśli chodzi o wymagany podział kosztów

w ofercie, określonych w pkt 17.3 IDW oraz zasad zamieszczonych w TER ZZK. Jak już szeroko opisano powyżej takie wymagania, odnoszące się do Grupy prac 9, nie wynikają bezspornie z dokumentacji postępowania, stąd nie sposób też stwierdzić, że doszło do błędu w obliczeniu ceny przez ORFIX.

Nie znajdują także potwierdzenia w dokumentacji zgromadzonej w sprawie zarzuty naruszenia przez zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ORFIX, pomimo że wykonawca ten, wezwany do złożenia wyjaśnień rażąco niskiej ceny, nie udzielił wyjaśnień w zakresie wymaganym przez zamawiającego, w szczególności nie wyjaśnił sposobu kalkulacji pozycji wskazanych przez zamawiającego w Grupie Prac Nr 1 poz. 1.1, 1.2, 9.1, 10.1, 11.1, 12.1 oraz w Grupie Prac Nr 4 poz. 7.1, ograniczając się jedynie do przedłożenia oferty podwykonawcy, a tym samym nie obalił domniemania rażąco niskiej ceny, co obligowało zamawiającego do odrzucenia oferty ORFIX.

Z treści odwołania wynika, że odwołujący kwestionował złożone przez ORFIX wyjaśnienia rażąco niskiej ceny twierdząc, że wezwanie zamawiającego kierowane do tego wykonawcy zawierało wyraźne i jednoznaczne wskazanie jakich informacji zamawiający oczekuje, tj. że wymaga przedstawienia informacji o przyjętych w kalkulacji ORFIX:

1) kosztach wykonania usług z uwzględnieniem cen materiałów, transportu, sprzętu i robocizny, 2) kosztach dotyczących wprowadzania, utrzymania i usunięcia zabezpieczenia/ oznakowania robót/ usług, 3) zysku, oraz 4) innych częściach składowych ceny jednostkowej. Przy tym zamawiający w tabeli wymienił konkretne pozycje kosztorysu ofertowego ORFIX, dla których oczekiwał takich szczegółowych wyjaśnień kalkulacyjnych. W szczególności zamawiający wymagał złożenia przez ORFIX wyjaśnień w powyżej określonym zakresie co do cen jednostkowych: prac z Grupy Prac Nr 1 - Nawierzchnia, poz. 1.1, 1.2, 9.1, 10.1, 11.1, 12.1; prac z Grupy Prac Nr 4 - Odwodnienie, poz. 7.1, stanowiących istotne części składowe.

Odwołujący ocenił, że ORFIX tym wymaganiom nie sprostał, gdyż nie przedstawił żadnych szczegółowych wyjaśnień co do sposobu kalkulacji, ograniczając je do przedłożenia ofert podwykonawców: firmy RADPOL (dla Grupy Prac Nr 1) oraz firmy MARGO (dla Grupy Prac Nr 4). Z kolei ani oferty tych podwykonawców, ani też wyjaśnienia ORFIX, nie przedstawiały jakiegokolwiek rozbicia cen jednostkowych prac z poszczególnych pozycji na koszty robocizny, materiałów budowlanych, pracy sprzętu, kosztów zabezpieczenia i oznakowania robót (TOR) ani zakładanego poziomu zysku, tak jak wymagał tego zamawiający zgodnie z treścią wezwania.

Mając na uwadze zakres zarzutów, które wynikają z treści odwołania oraz uzasadnienia tych zarzutów, Izba była zobowiązana rozstrzygnąć czy złożone przez ORFIX wyjaśnienia były wystarczające do uchylenia domniemania z art. 224 ust. 5 ustawy Pzp, tj. czy były one kompletne, odpowiadały na wezwanie zamawiającego i czy obalały domniemanie występowania rażąco niskiej ceny.

Oddalając zarzuty Izba miała na względzie płynącą z orzecznictwa wytyczną stosowania instytucji wyjaśnienia ceny wskazanej w ofercie na podstawie przepisów art. 224 ustawy Pzp. Zasadniczym z punktu widzenia zarzutów jest podkreślenie, że ocena złożonych wyjaśnień w zakresie ceny zależy od tego jak zostało skonstruowane wezwanie przez zamawiającego. Z kolei niejednokrotnie kształt takiego wezwania jest podyktowany specyfiką danego zamówienia i jego oczekiwaniami w zakresie tego czy i jakie elementy zamówienia, lub też cena jako całość, budzą wątpliwości pod kątem realizacji zamówienia publicznego. Stanowisko takie było wielokrotnie prezentowane w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, potwierdzone w wyrokach Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych, rozpoznającego skargi na orzeczenia Izby (tak też między innymi Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 13 czerwca 2025 r., sygn. XXIII Zs 67/25).

Tym samym w pierwszej kolejności Izba odnieść się do treści wezwania do wyjaśnień rażąco niskiej ceny, jakie skierował zamawiający do ORFIX, gdyż odwołujący wskazywał,

że wezwanie skierowane do tego wykonawcy do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp było precyzyjne w swojej treści i wymagało, aby ORFIX przedstawił elementy cenotwórcze składające się na kalkulację poszczególnych pozycji kosztorysu ofertowego, przy czym twierdził, że elementy kalkulacyjne winny być przedstawione niezależnie od tego jaki model realizacji zamówienia ORFIX przyjmował (czy przewidywał realizację prac siłami własnymi, czy też zamierzał korzystać w tym zakresie z podwykonawców).

Ocena stron różniła się w tym obszarze zasadniczo, gdyż zamawiający i przystępujący zwracali uwagę, że w wezwaniu posłużono się ogólnymi kategoriami kosztowymi właściwymi dla kalkulacji ceny, takimi jak robocizna, materiał, sprzęt, transport, zabezpieczenie robót czy zysk, jednak kategorie te mają odmienny sposób wykazania w zależności od przyjętego modelu realizacji danej pozycji. Wykonawca ORFIX, w odpowiedzi na wezwanie, przedstawił szczegółowe kalkulacje co do pozycji, które realizuje samodzielnie, z kolei cena za pozycje realizowane przez podwykonawców została udokumentowana poprzez przedstawienie ofert podwykonawców.

Izba uznała, że w świetle tak ogólnej treści wezwania, które ograniczało się do wezwania do podania informacji na temat uwzględnienia elementów mających wpływ na wartość danej pozycji i wskazania przykładowych elementów cenotwórczych, nie sposób jest wywieść, że jedynym, dopuszczalnym sposobem prezentacji danych było szczegółowe rozbiecie cen jednostkowych prac z poszczególnych pozycji. Należy zgodzić się

ze stanowiskiem zamawiającego i ORFIX, że w przypadku kalkulacji pozycji, których wykonanie powierza się podwykonawcom zasadniczym kosztem wykonawcy jest cena nabycia danego zakresu prac/ dostawy czy usługi od podwykonawcy. Tak określoną cenę powiększa się o narzuty stosowane przez dany podmiot i na tej podstawie kalkuluje cenę,

a skoro tak w odmienny sposób wyjaśniane są ceny w przypadku, gdy wykonawca korzysta z podwykonawców, inny w sytuacji, gdy dany zakres prac wykonuje samodzielnie.

Izba pragnie podkreślić, że każdy wykonawca ma prawo do kalkulowania swojej oferty w sposób, który wynika ze sposobu w jaki prowadzi swoją działalność, w tym ustalając ceny za poszczególne asortymenty czy grupy prac, ma zatem również prawo posługiwania się ofertami podwykonawców czy poddostawców. Jak pokazuje praktyka, wykonawcy w procedurze wyjaśniania ceny często posługują się ofertami pozyskanymi od podmiotów z nimi współpracujących, te załączając dodatkowo jako dowody, które mają potwierdzać rynkowy charakter ceny. Taka praktyka jest jak już wskazano powszechna i dopuszczalna. Oczywiście nie zwalnia to zamawiającego z obowiązku zweryfikowania czy podane w takich ofertach ceny są adekwatne do zakresu i kosztów prac, jednakże w tym przypadku jak deklarował zamawiający na rozprawie - takiej weryfikacji również dokonał.

Odwolujący przy tym w żaden sposób nie kwestionuje, że za przedstawione w ofertach ceny nie sposób jest zrealizować prac w zakresie opisanym w TER, a jedynie sam sposób prezentowania cen, pomimo że ten odpowiada faktycznemu modelowi realizacji zadania i mieści się w ogólnej treści wezwania do złożenia wyjaśnień rażąco niskiej ceny. Skoro ORFIX został zobowiązany do wykazania, że oferowana przez niego cena nie jest rażąco niska, to załączenie przez niego jako dowody na okoliczność realności ceny za poszczególne pozycje w postaci ofert podwykonawców, w sytuacji kiedy oferowana cena nie jest od niego zależna, ale którą udało mu się pozyskać (wynegocjować, ustalić, wypracować w kontaktach gospodarczych i innych formach etc.) na potrzeby wyceny danego zamówienia nie jest niedopuszczalne, ale jawi się jako niezbędne i konieczne, aby owo wykazanie realności zaoferowanej ceny było rzeczywiste.

Należy zatem stwierdzić, że ORFIX uczynił zadość treści wezwania i przedłożył takie wyjaśnienia i kalkulacje, które w zależności od tego jaki model realizacji przyjął (siłami własnymi czy za pomocą podmiotów trzecich) pokazywały w jaki sposób dany element zamówienia został przez niego wyceniony.

Izba oddaliła odwołanie także z tej przyczyny, że odwołujący nie zdołał w ocenie Izby wykazać, że za podane ceny wykonawca ORFIX nie jest w stanie wykonać zakresów prac objętych wezwaniem. Należy w tym miejscu podkreślić, że zasadniczym celem procedury wyjaśnień rażąco niskiej ceny jest ustalenie przez zamawiającego czy za daną cenę możliwa jest realizacja zamówienia publicznego. Stąd zamawiający kieruje do wykonawcy wezwanie i oczekuje wyjaśnień, które mają za zadanie obalić domniemanie występowania rażąco niskiej ceny w ofercie wykonawcy. Jeśli zamawiający stwierdzi, że złożone wyjaśnienia, wraz z załączonymi dowodami, obalają to domniemanie - może tę ofertę wybrać.

Jeśli z kolei odwołujący ocenę taką kwestionuje zobowiązany jest przedstawić wystarczające argumenty, ale też przedstawić dowody, które pozwalałyby Izbie stwierdzić, że ocena dokonana przez zamawiającego była niezasadna i, że za tą cenę nie jest możliwe wykonanie zamówienia. Innymi słowy wyrażony w art. 537 ustawy Pzp rozkład ciężaru dowodu, nie zwalnia odwołującego od przedstawienia argumentów dla zasadności podnoszonych zarzutów. Odwołujący w ocenie Izby nie sprostował temu obowiązkowi, skupiając się wyłącznie na tym, że ORFIX nie zaprezentował danych w taki

sposób, jaki wydawał się odwołującemu właściwy i, że opierał się na ofertach podwykonawców, których także nie kwestionował co do możliwości wykonania zamówienia za podane w nich ceny. Odwołujący nie wykazał w żaden sposób, aby oferty RADPOL czy MARGO były pozorne, nierealne, nie podawał nawet w wątpliwość, że zakres prac który obejmują jest niemożliwy do wykonania, stąd zarzuty w tym zakresie należało uznać za nie znajdujące oparcia w zgromadzonym

w sprawie materiale dowodowym.

Tym samym nie sposób uznać, że zamawiający, dokonując oceny złożonych przez ORFIX wyjaśnień rażąco niskiej ceny naruszył cytowane przez odwołującego przepisy. Wykonawca ten, w odpowiedzi na wezwanie złożył wyjaśnienia kompletne, odpowiadające

na pytanie zamawiającego, przedłożył wymagane dowody, a tym samym obalił domniemanie występowania rażąco niskiej ceny jego oferty. W konsekwencji zamawiający, prawidłowo ocenił te wyjaśnienia i dokonał wyboru oferty ORFIX jako najkorzystniejszej w postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe, Izba orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r.

w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz. 2437).

Przewodnicząca: